

במאית, חשמלאית, מאכרת וקונפרנסיה

זו - זה אני!

תפקיד שני - חשמלאית. מן המזוודות הוצאו הזרזים קורים. היא העמידה אותם סביב הבמה, חיברה אותם עם עשרות מטרים של כבלים. לים. אחר כך כיוונה את הזרקורים לתאורה מתאימה על הבמה. קורה, לפעמים כמו באותו ערב, שזרקור אחד או שניים אינם גדל-קים.

בעוד האולם מתמלא ו"הולך עמדה נאחה ופירקה את הזרקור שהתקלקל, כי שהיא מקללת את היצרן ש"עשה אותו. סוף סוף גדלקו כל האורות ונאחה יכלה להתפנות לתפקיד השלישי - איש התפאורות.

היא מיהרה למחסן הפרויקטורים - דהיינו חדר ה"אפור" - הוציאה מהמזוודות השונות את הרקוויזיטים הדרושים לששת המחזות. תוך דקות ספורות הפך מחסן הפרויקטורים האפור של ה"קבוץ לחדר הלבשה ססגוני. גי של תיאטרון; פאות נכ"ריות, שמלות שונות, משק"פיים, כל מיני געליים, כר"בעים שונים ומשונים, סכין מטבח גדול, קומקומים מסר"דרים בקבוצות, לפי סדר ה"הצגה של המחזות, כדי ש"התלפת התלבושת ואביזרי הבמה לא תגזול זמן רב.

יוכלו להעמיד לך את הבמה בכל מקום ש"תבחרו."

נאחה היתה קצת מאוכזבת, מאחר שהר"בטח לה שהבמה תהיה כבר מוכנה לקראת בואה. השעה היתה כבר שמונה, ואילו מועד התחלת ההצגה נקבע לשמונה ושלו"שים. לעת עתה לא היה דבר מוכן.

בעצם התרגלה השחקנית לדברים גרו"עים מאלה. במושב אחד של בני קיבוצים, כמעט שנשאו אותה על כפיים בבואה לה"ציג שם. לשאלתה היכן תהיה הבמה הוב"י לה כמה מבני המקום בגאווה רבה אל ה"תיאטרון המקומי". היתה זו כתת בית"ספר קטנה, ואילו הבמה לא היתה יותר מאשר קהדרה של מורה, שהיתה מתאימה אולי, וגם זה בקושי, לתיאטרון בובות. נאחה הודיעה כי עם כל הכבוד ל"תיאטר"רון" אין הוא מתאים כלל, והיא זקוקה ל"צורך ההצגה לבמה גדולה יותר. מקום גדול יותר נמצא אחרי הפושים שנמשכו שעה ארוכה - היה זה המתבן של המושב. אך כמובן שהיה צריך לפנותו מתבילות הקש, המכונות ושאר הדברים המאכזבים בו. הקהל פינה את המקום, בהתלהבות ר"בה ומעברים שונים הגיעו כסאות וספסלים ששיו" לו כמעט מראה של אולם תיאטרון. הבעיה העיקרית נשארה גם אז הבמה, אך גם לה נמצא פתרון: לתוך המתבן נגרה פלטפורמה של טרקטור, והרי במה.

בינתיים התברר כי אין במתבן כלל חש"מל, ובכך כיצד להציג? גם לזה מצאה נאחה פתרון. היא ביקשה מהקהל כי כל מי ש"ברשותו איש לביתו ואחרי דקות מספר הגי"עו מכל עבר פנסים. תאורת הבמה היתה מושלמת, וההצגה התחילה.

★ ★ ★

יודים מציצים

בקיבוץ נפתלימה בינתיים ארוחת ה"ערב והחברים החלו במרץ רב להפוך את חדר האוכל לאולם תיאטרון. השולח"נות הועמדו ליד הקיר, הכסאות סודרו ב"שורות, וכדי להשלים את התמונה היו חסרים רק הסדרנים. אי מזה הביאו חברים קרשים שהונחו על גבי ארגוני תפוחי זהב, והבמה היתה מוכנה. ממחסן הפרודוקטים של המטבח הוצאו מספר ארגונים והמחסן עצמו הפך חדר איפור.

את יתר עבודות התיאטרון הרגילות ה"תה נאחה צריכה לבצע בעצמה.

תפקידה הראשון - פועל במה. מרה"י טים המצויים בקבוץ - שולחנות, כסאות, מדפים - העמידה את התפאורה שהינה פונקציונלית ובדיוק מתאימה לכמה מהמח"זות העומדים להיות מוצגים הערב.

מזכרוננו. נדמה לי שיציגו הערב כששה מחזות, ואת רוצה להציג את כולם?"

"בדיוק כך". הודעה זו קיבל אורי בצחק ספקני ו"חשב לעצמו כי "בעצם לא נורא, אחרי רבע שעה אפשר ללכת לישון". בשיחה שהתפתחה בין השניים סיפרה נאחה כי היא נוהגת תמיד לקחת טרמפיסטים, מ"פני שכאשר טרם היתה לה תחבורה והיא עצמה היתה זקוקה לטרמפים, נשבעה כי לא תשאיר טרמפיסט בדרך, אם יהיה לה מקום במכונית.

פעם חיכתה לטרמפ בשעות הלילה ה"מאוחרות, על כביש תנ"ה. בלי ששעתה כל סימן, נעצר לידה טנדר, והנהג הזמינה ל"היכנס. הדבר היה מוזר בעיניה אך בכל זאת נכנסה, לא עבר זמן רב מאז שה"הקהל

ש (למעלה מימין). בתמונה העליונה נראה קהל של זואל, יושב בחדר האוכל של המטה, שם נערכה אגזבת, כשעל פניהם הבעה של הנאה וקורת-רוח.

מכונה החלה לנוע ומאחוריה התרום גבר בצעלה "הה, יש לנו כבר חתיכה". נאחה הרגישה שמזוג-האוויר מתחיל להיות סוער ומשגזרו לגבול תל-אביב ביקשה מהנהג שיעצור. אבל - איפה. הנהג רק לחץ על דחשת הבנוין ביתר כוח ואמר "השתנעת, לבלות לילה כזה יפה לך, כשיש לי פנסיון קטן ואינטימי ב"פון" לא הועילו תחנוניה של נאחה. היא רצתה לקרוא ל"עזרה, אך הרחובות היו שוממים לגמרי, לקפוץ מהמכונית שנסעה במהירות לא הי"תה כל אפשרות. אבל כשהגיעו ל"פון" המכונית נאלצה להאיש את מהירותה ב"סיכוב חזר, הצליחה נאחה לפתוח את הדלת ולקפוץ החוצה. היא התחילה לרוץ וייתכן מאד שבלילה זה תקנה את השיא העולמי בריצה.

★ ★ ★

לאור הפנס

הרינו נעצר ברחבה שלפני חדר האו"ר כל במשק. נאחה ביקשה את אורי שיביא אותה אל התרבותניק של הקיבוץ, שאלה את זה היכן תהיה הבמה. התרבותניק הצביע לקצה חדר האוכל, בכניסה למטבח, כמקום המתאים. "כמובן שצריך לחכות עד שהחברים יסיימו את ארוחת הערב", ה"ס"ביר, ואוי אם אינך מרוצה ממקום זה,

מקלקל מאורע קטן. מספר הנוכחים שהיו בחדר האוכל ונשארו מחוסרי עבודה לאחר שהשולחנות פונו, החליטו שהמקום המת"אים ביותר לתירגולים הוא אפה של השחק"ן שאן. פשוט מאד - אל פניה של השחק"נית כחן זרקור אחד והיה שם חם ומאד עליו. נאחה נשאה את נוכחותם של הזכ"רים בארץ אפים של קדוש מעונה. אך רג"שונו הקהל היו חלוקים בין השתתפות ב"חזית הגבורה לבין השתתפות בצערה של השחקנית, אשר כדי לשמור על הרגע ה"דרמטי לא נקטה בכל אמצעים כדי לגרש את החרקים הסרדנים. ברגע שנסתים ה"מחזה הראשון ונאחה נעלמה בחדר ה"הלב"שה, נכנסו לפעולה כל מכונות הפליט של המחסן. הצחנה שנחתה היתה כה גדולה עד כי יחד עם הנוכחים נאלץ גם הקהל לפנות את האולם לזמן מה.

הרפרטואר הנפלא והבצוע המושלם רית"קו את הקהל שעתיים תמימות לכסאות. היו מחזות בהם רבים מחו דמעה מעיניהם; היו מחזות בהם צחקו מקרב לב. איש לא הרגיש ולא שם לב לכך כי הדמויות בטקסט אינן מופיעות על הבמה, ולמרות השעה המאוחרת לא קם איש ללכת לחדרו.

בסוף ההצגה קם הקהל כאיש אחד על רגליו והודה לשחקנית בתשואות. ונאחה (מחוסר מסך) נאלצה להכנס ולצאת ממחסן הפרודוקטים של המטבח כדי להחזיר לו תודה. לאט-לאט התפזרו החברים, איש ל"חדרו. התיאטרון שוב נדחס לתוך המכונית הקטנה והרינו המאובק והמרופט חצה ב"אומץ את הלילה השחור בכיוון לבית.

האולם הספיק להתמלא ונאחה טרם הת"חילה בתלבושת, שלא לדבר על איפור. ב"רגע שהחלה להתפשט הופיעו בחלונות פר"צופים סקרניים של ילדי הקבוץ, שהיו מעוניינים, כנראה, להכיר את התיאטרון על כורכרו. היא ביקשה את עזרת המשטרה - לובשי מדים אין - אבל אורי ממלא את מקומם בעילות רבה ויוצא חוצץ להעניש את המסתננים למיניהם.

מרוץ הזמן כבר הצליח לגרום לנאחה כאב-ראש עקשני, ובדיוק כרגע זה החליטה אחת החברות כי זהו הזמן המתאים להכנס לחדר האיפור ולהזכיר לנאחה את הימים היפים של טיולן המשותף בגליל. את נאחה כמעט ואחזו השבץ, אך היא הצליחה בכל זאת לחייך חיוך חיהרר ולהתחנן לפני ה"חברה "לא עכשיו, לא עכשיו". סוף סוף גדלק האור בבמה (גם זאת מלאכת נאחה) והאור באולם ככה. הקהל השתתק. ההצגה החלה.

★ ★ ★

שעתיים שז ריתוק

בשמות ערב ארגנטיה הופיעה ה"הקונפרנסיה (נאחה), איתלה ערב טוב לקהל והביעה את שמחתה שמספר כה רב של חברים התאסף. המחזה הראשון הוא האם, מאת יהושע ברידסוף. המחזה הוא סנטימנטלי ומאד נוגע ללב; סיפורו של אם המאבדת את בנה במלחמת המחתרת נגד הבריטים.

שיאו של המחזה הוא כשהאם עומדת על קבר בנה הפתוח, אך את הרגע הגדול הזה

מחסן מטבח של קיבוץ מ"שמש חדר איפור. ברקע: ארון הלחם, עליו תלויות שמלותיה של נאחה.

התיאטרון הנייד מתכונן לדרך, במכונית הרינו של נאחה עמוט התפאורות ואביזרי-הלבוש. נאחה היא הנהגת.

נאחה יוצאת מפתח ביתה בתל-אביב, כי שבידה ועל שכמה חלק מהתפאורה.